

Місія:
Ми покликані створити Компанію, життєвий цикл якої буде прямувати далеко за межами нашого життя ...

Девіз:
«...И в мире нет таких вершин, что взять нельзя...»
В.Висоцький

Мета:
Бути Кращими – бути ЛІДЕРАМИ.

БЛИСКАВКА

Спецвипуск інформаційного видання ПП ВТК «Лукас»

№ 3 23.04.2022

СВЯТА В УМОВАХ ВІЙНИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Цьогоріч 24 квітня усі християни східного обряду вшановують найбільше свято – Воскресіння Христове. Ми знову згадуємо подію, яка докорінно змінила історію людства; подію, яка показала кожній людині, що безсмертя душі – реальне! Кожна людина може досягти вічного щастя та вічного життя. Головне – усі свої життєві рішення приймати через призму Божого Закону, через призму Заповідей Любові. Адже, якщо у відносинах з іншими людьми буде панувати любов – то хіба не це є радістю!

Звісно, що у сьогоднішні нам важко говорити про любов чи прощення. Тому що сусідня держава, яку багато хто до недавнього часу помилково вважав братньою, сьогодні чинить звірства на нашій землі: нищить, вбиває, грабує та гвалтує. І тут якраз є явний приклад того, наскільки небезпечною є темрява. Зло, яке сьогодні заповнило усіх москвитів (саме УСІХ, бо є великою помилкою вважати, що винен лише «правитель») намагається знищити можливість вибору українського народу своєї долі і своєї дороги. Проте, Воскресіння Христове чітко дає розуміння того, що зло буде переможене, темрява буде покарана!

Цього року Пасхальне Богослужіння у нашому храмі буде трішки відрізнятися від попередніх. Оскільки на Полтавщині діє комедантська година, то святкова Літургія розпочинатиметься о 6.00 год. 24 квітня. По завершенні (десь о 7.20) – освячення великодніх страв. Триватиме воно до 8.20 год. О 9.00 год. освячення святкових страв розпочнеться у Крюківському парку (якщо комусь ближче приїхати туди – буду радий бачити вас). І о 10.10 освячення страв продовжиться біля нашого храму на території Компанії.

Якщо не матимете змоги побувати на освяченні – дуже не засмучуйтеся. Ми повинні усвідомлювати, що у цей час найголовніше – безпека, безпека власна та своїх рідних і близьких. Та і усі пасочки виробництва «Лукас» цього року освячені. Тож свячену паску точно є можливість спробувати.

Спокійних нам Великодніх свят та бажаної перемоги!

Христос воскрес! Воскресне й Україна!

*настоятель храму ікони Божої Матері «Усіх скорботних Радість»,
Анатолій Куліш*

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ

24 КВІТНЯ

6.00 - СВЯТКОВА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

7.20 - 8.20 - ОСВЯЧЕННЯ ВЕЛИКОДНІХ СТРАВ БІЛЯ ХРАМУ ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ «УСІХ СКОРБОТНИХ РАДІСТЬ»

9.00 - 9.50 - ОСВЯЧЕННЯ У КРЮКІВСЬКОМУ ПАРКУ

10.10 - 11.30 - ОСВЯЧЕННЯ БІЛЯ ХРАМУ ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ «УСІХ СКОРБОТНИХ РАДІСТЬ»

ВЕРБНА НЕДІЛЯ

А так пройшла Вербна неділя у храмі на території Компанії «Лукас».

Святковий день справді був емоційним. Відслужили Літургію, освятили вербові гілочки біля нашого храму. Посмішки, щасливі обличчя та вдячність за можливість молитися в цей день у церкві разом з однодумцями.

А потім молитва українською лунала і на правобережжі нашого міста. На жаль, поки що на тій частині Кременчука немає жодної української церкви - усі храми там знаходяться у підпорядкуванні мп.

Проте, кількість людей засвідчує, що люди бажають молитися рідною мовою; у Церкві, яку не очолює «патріарх», котрий благословляє вбивства українців і звірства кaзaпів.

Дякую усім, хто був сьогоднішнього дня поруч і зробив його саме таким!

З Богом до нашої перемоги!

*настоятель храму ікони Божої Матері «Усіх скорботних Радість»,
Анатолій Куліш*

СЛОВО РЕДАКТОРКИ

ЧОГО НАС ВЧИТЬ ВІЙНА?

Я вірю, що жодна хвороба не трапляється просто так. Вірю, що так організм говорить: «зупинись». Ще вірю, що це вимушена зупинка, очевидно, ти перестав прислухатися до себе, почав забувати головне.

А тепер уявіть до чого ми довели основний механізм – Батьківщину, що про своє значення він має нагадувати війною. Нагадувати можливість втратити все. Ми забули про основне, тож тепер проживаємо уроки. **Чого ж вчить нас війна?**

Жити.

Як би парадоксально не звучало, але забираючи життя в одних, війна вчить жити інших. Тільки зіштовхнувшись із втратами, ми починаємо боятися втрачати. Починаємо цінувати моменти, людей, прості речі.

Ми навчилися бути в єдності – стали на захист один одного: хтось йде воювати - їм наш уклін; хтось волонтерить, допомагає, організовує, чергує біля будинку, охороняє периметр від диверсій, кібервоює, заспокоює, молиться... Хтось просто варить їжу дітям. Просто підмітає у під'їзді. Просто продовжує роботу.

Ми навчилися бути жертвовниками. виявилось стільки не життєво необхідного одягу в шафі, подушки й матраци теж комусь стануть в нагоді більше, а гроші на морозивко приємніше перераховувати на ЗСУ.

Ми навчилися бути щасливими. Бо живі. Кудись вмить зникло невдоволення районом, в якому живеш; роботою, в якій реалізуєшся; освітою, яку здобуваєш, і ще багато моментів. І всі почуття загострені. Обійми огортають теплом. Кава пахне щастям. Хліб ніколи не був таким смачним. Молитва поруч зі смертю зміцнює дух.

Ми навчилися вмикати пам'ять. Перегортати сторінки історії України. Навчилися говорити українською (здавалось би, в Україні того треба вчитись!).

Навчилися цінувати, що є. Обирати рідне. Обирати рідних.

Навчилися аналізувати. Навчилися фільтрувати.

Вперто вірити в себе. Боротись. Розставляти пріоритети.

Не розгубіть ці уроки. Пам'ятайте ці криваві НАШІ двійки.

Ну, й останнє - любіть Україну не лише в час війни.

МОЄ ТОБІ ДЯКУЮ

У цей важкий для нашої України та кожного з нас час усі ми потребуємо уваги, подяки та підтримки. Навіть найсильніші та найвідважніші відчувають необхідність бути почутими, а їх важка праця – побаченою. Зараз особливо важливо підтримувати звичку «дякувати».

Дякувати за допомогу, за спільну роботу чи навіть за те, що важлива для вас людина просто поруч — здорова звичка.

Розвивати культуру вдячності важливо як у суспільстві загалом, так і в кожній окремій команді та організації в цілому. Дякуючи, ми демонструємо іншим, що цінуємо те, що для нас зробили, водночас заохочуємо допомогти знову.

Тож сьогодні ми започатковуємо рубрику «Подяка».

Кожен працівник може звернутися до відділу по роботі з персоналом (будь-яким зручним способом) та висловити подяку своєму колезі, наставнику чи керівнику.

Сьогодні насамперед хочемо подякувати нашим працівникам, які боронять нашу країну та безпосередньо наше місто:

Борщ Олексій Олексійович - варник харчової сировини та продуктів 3 розряду

Бугайов Олександр Володимирович – монтажник санітарно-технічних систем і устаткування 5 розряду

Ващенко Віктор Олексійович - менеджер із зовнішньоекономічної діяльності

Демчук Ігор Станіславович – бригадний машиніст пакувальної машини 4 розряду

Дігтяр Дмитро Сергійович – оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду

Думич Олег Анатолійович - начальник дільниці з ремонту та обслуговування обладнання

Коваленко Владислав Євгенійович - комплектувальник

Козачук Євгеній Олександрович - начальник зміни

Кривошапка Назар Вікторович - машиніст збивальних машин 2 р.

Лисиця Сергій Миколайович - охоронник 3 розряду

Литвиненко Денис Вікторович - комплектувальник

Мартиненко Євгеній Олександрович - оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду

Марущак Андрій Олексійович - охоронник 1 розряду

Паламарчук Вадим Іванович - комплектувальник

Телятник Ігор Вадимович - машиніст пакувальної машини (термоусадка) 4 розряду

Тороп Олександр Миколайович - комплектувальник

Тупкало Руслан Олексійович - комплектувальник

Ульянко Олександр Сергійович - начальник зміни

Чернявський Андрій Михайлович - варник харчової сировини та продуктів 3 розряду

Шульга Володимир Сергійович - машиніст пакувальної машини 2 р.

У минулих випусках, ми писали про те, як швидко змінити професію, як працівники з офісу та допоміжних служб швидко оволоділи новими професіями на виробництві. Звісно, це тимчасово, і кожен повернеться на своє основне місце роботи. Але в період, коли багато працівників з виробничих процесів, не можуть працювати (з різних причин, виїхали за межі міста або країни), а замовлення потрібно виконати вчасно та в повному обсязі, залучення кожного з нас – дуже важливо.

Дякуємо кожному, хто швидко відгукнувся та розпочав роботу на виробничому процесі.

Велика подяка працівникам виробництва – тим, хто виходив на підміни, не зважаючи на важкий графік роботи.

Не хочеться когось образити, але у кожному процесі є свої лідери, саме ті, які проявили себе, своєю наполегливістю, завзятістю та ефективністю, серед таких:

Волошина Оксана Василівна - аналітик консолідованої інформації

Жигарь Євгеній Олександрович - монтажник будівельний 4 розряду

Коваленко Євгеній Вячеславович - менеджер з постачання «Л-Транс»

Растовецький Андрій Леонідович - провідний юрист-консульт

Цимбота Яна Григорівна - провідний фахівець з кадрового адміністрування

Ще одна подяка від нашого нового працівника **Павлик Святослава Віталійовича** - оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду

Святослав подякував своїм наставникам за увагу в період стажування, добросовісну передачу знань та навичок:

Варака Олександр Петрович - оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду та **Василенко Дмитро Миколайович** - оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду.

Підсумовуючи, закликаємо кожного не нехтувати словом «Дякую», якомога частіше вживати у своєму побуті та на роботі.

Нагадуємо, що в Компанії вже давно започатковано рубрику заохочення «Подяка», яку можна висловити через корпоративні мережі зв'язку. Отож, чекаємо на ваші «Подяки», будемо підтримувати один одного добрим словом.

На період воєнного часу подяки будемо публікувати в рубриці «Подяка» без додаткових мотивацій.

Бажаємо всім миру, доброго здоров'я та бадьорого настрою!

ЗУСТРІЧАЄМО НОВИХ ПРАЦІВНИКІВ!

Гарних новин більше, ніж ми думаємо. Одна з таких – це те, що в команді «Лукас» з'являються нові обличчя. Внаслідок військових дій на території України багато міст зазнали значних пошкоджень, тому сьогодні Кременчук зустрічає нових людей.

Дякуємо їм за працьовитість, за довіру, за бажання розвиватися! Дякуємо кожному та вітаємо в Команді:

Дацько Світлана Олександрівна - департамент технології та якості

Лейченко Євгеній Миколайович - цукеркова дільниця виробництва №6

Дубіна Ігор Валерійович - цукеркова дільниця виробництва №6

Зибунов Павло Олексійович - дільниця листкового печива №2 виробництва №1

Іванов Іван Олександрович - дільниця листкового печива виробництва №3

Олійник Олексій Сергійович - дільниця виробництва круасанів виробництва №6

Павлик Святослав Віталійович - дільниця виробництва круасанів виробництва №6

Сіверс Тарас Юрійович - дільниця виробництва круасанів виробництва №6

Тищенко Святослав Андрійович - дільниця листкового печива №2 виробництва №1

Цацук Богдан Олегович - цукеркова дільниця виробництва №6

Черкашин Ростислав Сергійович - дільниця листкового печива №2 виробництва №1

Сінотов Артем Юрійович - дільниця листкового печива №2 виробництва №1

ПАТРІОТИЧНА ПАСКА ДО ВЕЛИКОДНЯ!

ОСВЯЧЕНО ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ УКРАЇНИ!

Зустрічайте пасочку від «Лукас» у кращих українських традиціях!

Смачна не лише верхівочка! Виготовлено з трепетом до традицій та з любов'ю до вас!

Справжні пасочки за традиційною українською рецептурою, але в стилі «Лукас». Пухке тісто, багато родзинок, а «капельюшок» - окремий вид мистецтва – білий шоколад із жовто-блакитною посипкою.

Не дивлячись на обмеження щодо освячення святкових кошиків, без великодніх пасочок не залишиться ніхто. Кожна пасочка вже освячена православною Церквою України.

До того ж, лімітована кількість. Встигни придбати свою смачнезну паску.

А наступного випуску заирнемо за кулісу WOW тортів. Майстрині розповідатимуть цікавинки зі світу смаколиків.

ЦУКЕРКА НОВОГО ФОРМАТУ LUCKY ЗЛАКІ

Де брати енергію, щоб протистояти москалям? Як підтримати гарний настрій? Як не посивіти від новин?

Компанія «Лукас» запевняє, що секрет в енергії – в запальній енергії, що дарує новий солодкий хіт від «Лукас» - цукерки Lucky Злакi!

Lucky Злакi зі смаком поляниці, унс, полуниці :)

Поживні злаки та освіжаюча полуниця – фантастика кращих смаків. А унікальна глазур ніжно доповнює смак маленького шедевра.

LUCKY ЗЛАКІ – НОВИЙ ПОДИХ БУДНІВ!

ЯКА Ж ІСТОРІЯ ЦУКЕРОЧКИ?

Доброго дня!!! Ми з України!!!

Хочу поділитися новинами з виробництва!

До війни планували запуснути нову лінію з виробництва мультизлакових цукерок, активно готувалися, і на березень мав бути старт....

Війна...

Пам'ятаю, як зібрались на початку березня та вирішували питання запуску виробництва. Але за старт нової лінії і мови не було!

За тиждень майже всі виробництва запрацювали на повну потужність. Тоді ми чітко вирішили – ніщо не зупинить запуск нових цукерок та розпочали підготовку до старту!

І ось 18 квітня - виробництво новинки Lucky Злакi зі смаком полуниці.

Це кардинально новий формат. Вперше в Компанії «Лукас» глазурована цукерка на основі мультизлакових пластівців з додаванням шматочків сушеної полуниці.

Впевнена ці смаколики знайдуть свого покупця!!!

А Prime Time дякую за дизайн та креатив!

P.S. Також ще хочу трішки поділитися планами! Зараз в роботі ще один проект щодо збільшення об'ємів виробництва, який плануємо запуснути на початку травня!

*начальник відділу з розробки нового продукту,
Ірина Плахотна*

ЛЮДЯМ ПРО ЛЮДЕЙ

«ТЯЖКІ ЧАСИ СТВОРЮЮТЬ СИЛЬНИХ ЛЮДЕЙ», - ВІКТОРІЯ КОРОЛЕЦЬКА

Чому варто залишатися в Україні? Як «включитися» в роботу? Як пояснити дитині що таке сирена? Як зберігати спокій? Відповіді на ці та інші запитання Ви знайдете тут.

Зустрічайте змістовне інтерв'ю від Вікторії Королецької - керівника департаменту технології і якості.

- Слава Україні! Ви - одна з активісток Компанії «Лукас», тобто ініціативи, висока працездатність та невичерпне натхнення - це про Вас. Складна ситуація в країні не стала цьому перешкодою. Розкажіть чому вирішили залишитися в Україні?

Героям Слава! Насамперед відповідальність. Відповідальність за людей. Я керівник відділу, моя команда складається з 25 спеціалістів. Великий об'єм компанії виконуємо. І мені здається якби я вже поїхала то моральної стабільності в команді не було б. Ми списувалися щодня, переживали хто де, що далі. Тому тоді я не мала морального права виїжджати. Не буду зарікатися, адже ніхто не знає, що може бути завтра.

- Цікаво, тобто паніці Ви не залишаєте шансів панувати?

Мені здається, що я непогано вмю аналізувати. Є певна ситуація починаю продумувати варіанти можливого розвитку подій, відфільтровую непотрібну інформацію і вирішую діяти відповідним чином. З моїм характером, темпераментом не може бути інакше. Наприклад, ситуація – початок війни: виробництво стоїть, всі ділянки пусті, а ми з Пашою Абрамовим приїздили й перевіряли все. Виявили неприємний запах на одному з виробництв. Паша каже: «Зараз буду чистити каналізацію», він став і почав чистити. Побачили якусь комаху, домовилися з керівництвом і за декілька днів усе було продезінфіковано. Уявіть, в країні війна, а ми за порядок думаємо, тому що знали, що виробництво запуститься, і має бути чисто.

Тобто коли невеличкою командою стаєте й «оживляєте» процеси, це стимулює інших.

- Так, маємо думати позитивно та перспективно. До речі, як вдається зберігати спокій?

Я максимально не дивлюся та не читаю новини. Дізнаюся про найголовніші події від колег. Щоправда, можу послухати Арестовича, він якось заспокоює. Не читаю, не тому що нецікаво, мені цікаво, але я не хочу «погрузнути» в цьому. Тому думками я в роботі, в родині.

- Відволікатися зараз мегаважливо.

Так, я маю багато знайомих, які всю свою увагу зосереджують на новинах. Зокрема, поганих. Особисто, коли спілкуюсь з такими людьми, заряджаюсь цією енергетикою і починаю перейматися, хвилюватися і тд. Потім певний час «відходжу». Тому пильно фільтрую коло оточення.

Варіанти виїхати були, але поки залишаємось в Кременчуці. Слава Богу, маємо можливість працювати, є гаряча вода, їжа. Тому виїжджати з міста я не бачу сенсу.

- Особисто, цілком згодна. Багато людей, так би мовити, зняли маски та показали себе. Війна стала своєрідним «фільтром». Чи є суттєві зміни в житті?

Суттєвих, дякуючи Богу, немає. Усі рідні поруч, живі, здорові. Тож внутрішньої паніки теж немає. Не будемо намагатися передбачити майбутнє. Ніхто не знає, що буде найближчим часом. Ніхто не знає, які наслідки, окрім, подорожчання сировини, продуктів, відбудовування міст тощо, ми зазнаємо. Тому значних змін у мене в житті не відбулося. Чоловік поруч, дитина поруч, усі рідні в безпеці, тому дякую за те, що маю.

- До речі, за дітей. Як вдалося пояснити доньці що таке війна?

Початок війни, перші сирени були найвідповідальнішими. Ніколі ми говорили, що розпочалася війна, треба себе берегти. Тож коли лунає такий сигнал, спускаємося в підвал, адже це означає, що десь летить ракета.

«Не обов'язково, що летить до нас. У нас все буде добре, але маємо себе берегти», - так проговорювали щодо сирен. Що стосується самої війни, то ми спеціально не садили доньку і не розповідали про це. Лише обмовились, що є дві країни і між ними розпочалася війна. Згодом почали виникати запитання: «Чому вони на нас напали?», ми коротко пояснили, що хочуть забрати територію України.

- Я спілкувалася з Ніколем, то вона провела мені бесіду: Україна перемаже, нас більше. Кажу: «Ну, не те, що більше... Але ми сильніші духом». Вона відповіла: «Так-так, я про це».

О, так. Реагує вона нормально на ці всі події. Щоправда, не знаю чи це наша заслуга чи генетично так склалося. А, можливо, їм подобаються тривоги, бо в підвалі є своя компанія дітей, батьки дозволяють брати телефони, щось смачненьке їсти. Зараз ми не спускаємося в укриття. Порадилися з чоловіком і вирішили, що ймовірніше нашкодимо дитині, адже в Ніколя настільки глибокий сон, що збудити її дуже складно, а потім заснути їй ще складніше. Ми порахували й вийшло, що вона спатиме приблизно 3-4 години, це мало.

Тому зараз наше укриття – це облаштований коридор з міцними стінами.

А так Ніколя хоче в садочок, хоче гратися з дітками, побачитися з друзями. Але і тут нас рятує наш «Лукас». Тож саме час висловити подяку власникам Компанії: Олександр Семеновичу, Віталію Олександровичу, Олександр Віталійовичу, що підтримали ініціативу та дозволили організувати «штатний мінісадочок». Також щиро дякую нашим вихователям – Вам, отцю Анатолію та кожному, хто долучився до цього проекту. Усім-усім неймовірна подяка від батьків! Діти, дійсно, із задоволенням ідуть до вас та із захопленням розповідають про день.

- Так, ми долучили все «Полум'я» до цієї справи, так би мовити офіційно розширили свій функціонал. Насправді, це відволікає дуже, забуваєш про все і «бісишся» разом з дітьми.

Зараз усі почали більше цінувати такі моменти. Бути щасливими від прочитих речей. А найголовніше – це здоров'я. Можна триматися, нормально відчувати, посміхатися, але я переконана, що відбиток війна залишила і залишає на кожному. Навіть цей сон, стан, коли очікуєш чогось, невизначеність і така «підвішеність». Але ми сильні, тому впораємось з усім.

- І вже впоралися з більшістю випробувань, сподіваюсь. Усе вже є Україна.

А як щодо соціальної сфери? Допомагали комусь командою чи особисто?

Ми одразу створили мінібесіду в Viber – і там вирішували питання допомоги. Виїжджали на «Лукас», це був не тільки мій відділ, це був і юридичний, і відділ кадрів, і виробництво. Багато допомагало людей, але буду говорити більше за своїх. Сушили на виробництві ми хліб, щоб передати сухарі тер обороні; «перевдягали» продукцію для відвантаження до СГП. Дякуючи крутими людьми, усі потреби вирішувалися з повідомленням: «Потрібна допомога. Час роботи 3-4 години».

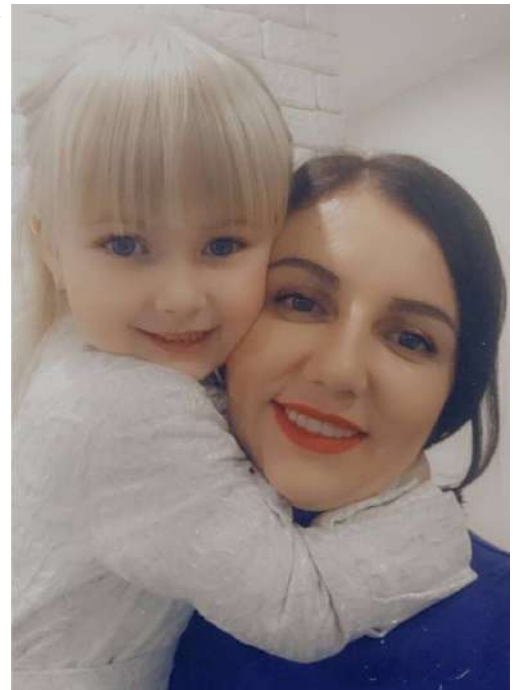
Щодо міського руху допомоги, у відділі три людини займалося цим: Федорчук Діна, Кузьменко Тетяна та Щербаньов Станіслав. Стас займався укріпленням міста, Діна в гуртожитку розселювала людей, допомагала в організації простору, Тетяна збирала одяг, продукти тощо. Авжеж, і на «Лукасі» брали участь в зборі ресурсного забезпечення. До цього, думаю, долучилась більшість працівників.

Зараз усе в штатному режимі. Працюємо щодня, об'єми роботи збільшилися. Але сьогодні ми не так керуємось матеріальною метою, більше хвилює забезпечення населення ще однією можливістю вільного доступу до продовольства.

А це ще одна річ, яка дарує впевність, що все буде добре.

Є вираз одного психолога: «Складний час породжує сильних людей, сильні люди творять хороший час, хороший час створює слабких людей, слабкі люди породжують складні часи». Я переконана, що вся Команда «Лукас» це перший варіант – тяжкий період, але сильні люди. Тому якщо зараз сумно й складно, це привід бути ще сильнішими, щоб разом створювати гарні часи не лише для Компанії «Лукас», а й для нашої країни.

- Вражає! Зараз кожен впевнився в чинності цієї фрази. Візьму й собі на озброєння. Дякую Вам за те, що поділилися своїми думками, своєю дозою мотивації та вірою в краще!

В ГОСТЯХ У ВИРОБНИТЦВА «ЛУКАС»

Цей випуск газети – суцільна подяка нашим Людям. А зараз хочу розповісти про особливе значення виробництва – людей, які створюють основу – солодощі. Мені пощастило потрапити на лінію круасанчиків та на запуск новинки, за це та за мініекскурсію дякую Павлу Абрамову. До того ж, ще й поспілкуватися з нашими майстрами та майстринями вдалося.

Тож зазирнемо за кулісу й до нашого виробництва. Уявіть, ніби Ви ходите зі мною поруч, для цього уважно читайте та іноді відволікайтеся на фото.

Спершу поспілкуємося з Петько Олександром Миколайовичем. Ходімо за мною.

- Як Ваш настрій?

Гарний! Розпочали роботу, все добре.

- Що мотивує працювати зараз?

Мене мотивує сам процес, те, чим я займаюсь. Від цього отримую задоволення.

- Чи щось змінилося в роботі з початком війни?

Трішки додалось психологічної роботи індивідуально з працівниками. Не кожен готовий працювати так, як раніше – на повну, деякі хвилюються за сім'ю. Що ось я на роботі, а діти десь. Суттєвих змін не відбулось. Основне – це підтримка один одного: когось обійняли, з кимось поговорили.

Тому в принципі в усіх змінах у нас (на круасанах) працюють всі повноцінно, не рахуючи тих, хто виїхав за кордон. Тож все чудово, тримаємось і контролюємо свої емоції, переживання.

Подякувати хочеться всім, адже кожен виконує свою роботу, виходить на заміни, допомагає один одному, кожного об'єднує спільна мета.

- Найголовніше питання – хто переможе?

Ми, звичайно. Ми віримо в це. Ми – вільні. Ми – незалежні. І це про спосіб мислення. Ми віримо в те, що ми робимо, і в те, ким ми є.

Ідемо далі – Ірина Шапка.

- Як Ваш настрій?

Бойовий. Усе добре, маю роботу, всі близькі живі й здорові.

- Що надихає працювати зараз? У такому ритмі.

Хочеться свій внесок зробити в розвиток і підтримку економіки.

- Чи змінилася робота?

Процес залишився незмінним, об'єми збільшилися. Надихає те, що ми продовжуємо працювати та підтримувати цим один одного й країну.

- Кульмінаційне запитання – хто переможе?

Україна авжеж. Ми наймотивованіші, бо воюємо за свій дім, за свою землю.

- Дякую! Згодна! Все вже є Україна!

Зустріла стажерку Наталю. Цікаво які враження від «Лукас».

- Добрий день! Як настрій? Як справи?

Добре все. Я проходжу стажування всього 7 днів, тому стараємось. Радію будь-якій можливості працювати.

- Хто переможе?

Україна. Ми така нація, тільки перемога. Ніяк інакше.

- Що побажали б українцям?

Натхнення, удачі та щирої віри в нашу перемогу. У нас все буде добре!

О, а ось бачу нашого провідного інженера-технолога Юлію Троян, яка контролювала весь процес створення нової цукерочки Lucky Злак. Тож нумо до неї!

- Як настрій? Як запуск нової цукерки?

Все чудово. Довго чекали на цю новинку, коли почнемо виробляти. Це цукерка зовсім нового формату, не схожа на жодну з тих, що в нас є.

Наприклад, коли ми запускали Marmilike – це було щось інноваційне. Тобто от «Вау, ми зробимо на грильняжній лінії желейну цукерку», а Lucky Злак – те, чого ми дуже довго планували, чекали, те, про що мріялось. У мене відчуття, ніби довгоочікувана дитинка народилась на світ.

- Де знаходяться сили та натхнення працювати далі, вигадувати щось нове?

Жага до життя. Мотивує той факт, що солодощі зараз ціняться інакше. Ми рухаємось далі, а отже – живемо. Не треба чекати коли все буде погано чи коли нарешті все буде добре, треба просто жити. Жити тут і зараз.

- Якимось змінилась робота після запуску виробництва в час війни?

Стала інтенсивнішою. Добре те, що коли ти на роботі, твоя увага й думки теж на роботі.

- Твоєму натхненню та ентузіазму можна тільки позаздрити! Головне пи-

тання сьогодні – хто переможе?

Україна, звичайно. Нас не перемогти. Он скільки століть намагаються, а не вдається. Ми знаємо що робимо, для чого живемо, за що воюємо. Це наша земля, наше життя, наша історія. Неможливо інакше.

- Яку пораду дала б читачам?

Треба жити далі. З вірою в серці, з посмішкою на обличчі.

- Щиро дякую за розмову!

ЛЮДЯМ ПРО ЛЮДЕЙ

Ходімо далі - Олексій Зеркаль.

- Як справи, Олександр?

Все добре. Є робота, є діти. Всі живі, здорові.

- Що надихає працювати?

Насамперед гідна заробітна плата. «Лукас» цінує працю людей. «Лукас» - це стабільність.

- Чи змінилася робота?

Зараз усе налагодилося. Спочатку було незрозуміло, складно, а зараз більш-менш стабілізувалося.

- Хто переможе?

Виключно Україна. Інших варіантів немає.

- Яку пораду дали б читачам газети Lukas Land?

Триматися разом. Ми переможемо.

А Оксана Стеценко ми буквально вловили «на ходу». Усміхнена, із сяючими очима - я зрозуміла, що точно треба з нею поспілкуватися.

- Як Ваш настрій?

Гарний.

- Що мотивує працювати в цей легкий час?

Насамперед те, що Компанія працює. Ми рухаємося, підтримуємо один одного, підтримуємо державу податками, люди отримують зарплатню. Тому хочеться вставати зранку й іти працювати, не сидіти вдома.

- Чи змінилася робота?

Особисто моя – ні. І надалі активно працюємо, виконуємо всі обов'язки надалі, пильно контролюємо якість продукції, отримання санітарних норм тощо.

- Хто переможе?

Україна. Ми патріоти, ми захищаємо свою землю. Тому сумнівів у цьому бути не може.

- Яку пораду дали б українцям?

Ідентифікувати себе як українців, як патріотів і першочергово – переходити на українську. Підтримуйте в собі цю небайдужість до один одного, бережіть дух єдності.

НУ, А ПОРАДА ВІД МЕНЕ: ЯКЩО ВАМ НЕ ВИСТАЧАЄ МОТИВАЦІЇ ТА ВІРИ В КРАЩЕ, ЯКЩО ВТОМИЛИСЯ ВІД ПОГАНИХ НОВИХ, АПАТІЯ БЕРЕ ВЕРХ, А НАТХНЕННЯ ДО РОБОТИ ДЕСЬ СХОВАЛОСЯ В УКРИТТІ, ПОСПІЛКУЙТЕСЯ З КИМось ПОЗИТИВНИМ - З ТИМИ, ХТО ВІРИТЬ В УКРАЇНУ, В УКРАЇНЦІВ, В СЕБЕ ТА В «ЛУКАС».

ДЯКУЮ КОЖНОМУ, ХТО ЗБЕРІГАЄ СПОКІЙ, ХТО ЗАРЯДЖАЄ ЦИМ СПОКОЄМ ІНШИХ!

НОВИНИ

«ЛУКАС» ПРИПИНЯЄ РОБОТУ З «НЕДРУЖНІМИ» КРАЇНАМИ

Кондитерська компанія «Лукас» вирішила розірвати співпрацю з Білорусією та Угорщиною до моменту налагодження їхніх відносин з Україною.

Зараз не може бути нейтральної позиції щодо воєнних дій на території України. Тому кондитерська компанія «Лукас» вирішила розірвати співпрацю з Білорусією та Угорщиною до моменту налагодження їхніх відносин з Україною.

Нагадуємо, що погляд Угорщини щодо війни в Україні важко зрозуміти, бо вони повністю залежні від Росії. А позиція Білорусі «дружби з усіма» поступилася місцем позиції підтримки російських ініціатив та погроз Україні війною.

Тож допоки країни не налагодять дружні відносини з Україною кондитерська компанія «Лукас» припинила експорт своєї продукції.

Слава Україні!

ГО «ТУТ І ЗАРАЗ»

НА ВАРТІ КОЖЕН ДОПОМОГА ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ У МІСТІ КРЕМЕНЧУК

Керівник ГО «Тут і Зараз» Анатолій Куліш отримав чергову партію допомоги від Ukrainian Education Platform для тих, хто змушений був покинути домівки через агресію московії та через нелюдів, які населяють ту територію.

Допомогу в забезпеченні продуктами харчування та одягом уже отримали сім'ї, що перебувають в місті Кременчук та околицях.

«Кожен сьогодні робить те, що може. І треба продовжувати з усіх сил долучатися до того, що можемо зробити. Адже, перемога залежить від кожного з нас», – прокоментував Анатолій у своєму Facebook.

ІМЕННИКИ

ВІТАЄМО, КОЛЕГИ!

Повертаємо рубрику «Іменинники». У час війни всі привітання набирають неоднозначний відтінок, але Дні народження - це чудова нагода підійняти настрій, нагадати людині про те, що вона важлива. Тож щоб не писати в спільні чати побажання, будемо робити це тут. Кожен може надіслати мені: фото, побажання тощо, й побачити це привітання на сторінках газети.

24 квітня

Рогозенко Юлія Вікторівна - начальник зміни

Петренко Сергій Миколайович - пекар 3 розряду

Царицин Віталій Володимирович - машиніст пакувальної машини (флор-пак) 4 розряду

25 квітня

Корф Оксана Ігорівна - продавець продовольчих товарів

Галушак Олександр Анатолійович - комплектувальник

26 квітня

Кузьміна Лариса Григорівна - укладальник-пакувальник

27 квітня

Душко Анастасія Олександрівна - менеджер із зовнішньоекономічної діяльності

28 квітня

Гиренко Сергій Іванович - електромеханік засобів автоматики та приладів технологічного устаткування 6 розряду

29 квітня

Ус Клавдія Вікторівна - прибиральник виробничих приміщень

Крамаренко Дмитро Вадимович - охоронник 1 розряду

30 квітня

Ониський Віктор Григорович - електромеханік засобів автоматики та приладів технологічного устаткування 6 розряду

Сімоненко Олена Володимирівна - фахівець з вхідного контролю

Ткаченко Юлія Іванівна - начальник відділу продажів ВІП

Мараховський Артем Петрович - менеджер з питань регіонального розвитку

1 травня

Роговенко Лариса Сергіївна - укладальник-пакувальник

Дзюба Тетяна Володимирівна - машиніст пакувальної машини (флор-пак) 4 розряду

2 травня

Гончарова Ольга Олександрівна - укладальник-пакувальник (фасування)

Іващенко Володимир Іванович - токарь 5 розряду

Безпалій Сергій Павлович - водій автотранспортних засобів

Сінотов Артем Юрійович - укладальник-пакувальник

Цибрій Олег Анатолійович - комірник

Близнюченко Юрій Юрійович - менеджер з планово-економічної діяльності

Пономаренко Дмитро Миколайович - комірник

Панченко Артем Вікторович - начальник зміни

3 травня

Шевченко Інна Олександрівна - менеджер із закупівель

Липов Юрій Сергійович - начальник дільниці з ремонту та обслуговування обладнання

Осіпенко Владислав Васильович - комплектувальник

Зінчук Руслан Сергійович - машиніст збивальних машин 3 розряду

4 травня

Бодягіна Тетяна Юхимівна - прибиральник виробничих приміщень

5 травня

Печеніка Анатолій Олександрович - оператор лінії у виробництві харчової продукції 4 розряду

Самаріна Ірина Анатоліївна - кондитер 2 р.

6 травня

Деркач Володимир Петрович - головний механік

Ключко Надія Андріївна - інженер-проектувальник

Кошман Олександр Олександрович - дозувальник харчової продукції 4 розряду

Левченко Руслан Вадимович - машиніст пакувальної машини (термоусадка) 4 розряду

7 травня

Петрова Галина Михайлівна - головний бухгалтер

Стущанська Лорета - глазурувальник 2 р.

Попельнюх Артем Олександрович - інженер з якості

НОВИНИ

ЦУКЕРКА-ОБЕРІГ LUKASIA

Солодкий оберіг від Lukas!

Нове вбрання для цукерки Lukasia. Смаколик, що оберігає ваш гарний настрій та підтримує патріотичну мотивацію. Уже в продажу!

Lukasia створена українцями в Україні з любов'ю. Ніжне повітряне суфле, вкрите кондитерською глазур'ю. Оце і все. Настільки просто, наскільки ж і смачно.

Ця новинка – унікальний патріотичний подарунок, адже кожна цукерка – частинка України, в прямому сенсі. Разом вони створюють карту нашої Батьківщини та промовляють фрази, які оберігають її.

Слава Україні!

P.S. Дизайн, до речі, сина Людмили Боталової - Дмитра Мірошніченка. Цінуємо бачення молоді!

Натискай на картинку*

Солодкий оберіг!

Цукерка, що оберігає ваш гарний настрій та підтримує патріотичну мотивацію.

Патріотичне вбрання для цукерки Lukasia

Lukasia – створена українцями в Україні з любов'ю. Ніжне повітряне глазуроване суфле. Оце і все. Настільки просто, наскільки ж і смачно.

Ця новинка – унікальний патріотичний оберіг. Адже кожна цукерка – частинка України, в прямому сенсі. Разом вони створюють карту нашої Батьківщини та промовляють фрази - оберіги.

«LUKAS LAND» — щомісячне інформаційне видання,
виходить з листопада 2012 року.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ ПП ВТК «ЛУКАС»

Розповсюджується безкоштовно.
Головний редактор: Яна Гаркуша
Випусковий редактор:
Яна Гаркуша
Верстка: Яна Гаркуша

Тип газети:
Електронна

Адреса редакції:
вул. Чкалова, 186, м. Кременчук,
Полтавська обл. Україна.
Всі випуски газет розміщені на сайті:
www.lukas.ua
Є внутрішнім корпоративним
виданням ПП ВТК «Лукас».